

си питаніе: да ли ны не лъже око, като си мы-слимъ, че слънце-то ся врьти, а земя-та стои безъ да ся поклати? На това питаніе до сега никои не былъ помислилъ, а то у него было ключъ-тъ на вси-чкъ-тъ работъ.

Кога ся возимъ брьзо на ладіѣ, не смы ли съ-глядали толко пѣти, че, както ни ся чини, ладія-та си стои на едно мѣсто, а пакъ брьгове-ти ся мѣ-стятъ и врьвятъ по противнѣ посокъ? Еще пѡясно може ся съгляда такъво мамене на око-то, кога ся возимъ брьзо на кола по желѣзенъ пѣтъ изъ тѣсно планинско устіе; тога намъ ся чини че влакъ-тъ стои безъ да ся помѣсти, а устіе-то лѣтятъ по про-тивнѣ посокъ. Така сѣщо ны лъже ско и при врь-тѣние-то на слънце-то. Кога гядамы слънце-то отъ земѣ-тъ, а нѣмамы нидѣ трете нѣчто, съ което бы могли да посрѣщамы земѣ-тъ, ные сякамы, че слън-це-то и другы-ты звѣзды ся мѣстятъ и врьтятъ около земѣ-тъ, а тя че си кротува на едно мѣсто; а то бы могло, сѣщо както кога ся возимъ, да бѣде нао-паки, сир. слънце-то да стои, а земя-та да ся врьти около него.

Коперникъ откакъ доказа, че, кога ся мѣстятъ двѣ тѣла, око-то не може да отсѣче, кое отъ тѣхъ ся мѣсти, и кое стои на едно мѣсто, и че око-то ны лъже и при слънце-то, изнамѣри пѡздравы доказа-телства, отъ колкото сѣ наши-ты чюства за това, че слънце-то стои на едно мѣсто, а земя-та и дру-гы-ты планеты ся врьтятъ около него, като около еднѣ срѣдѣ на свѣта. Ны тука не можемъ да из-броимъ оныя высокы доказателства, извадены изъ небесны-ты явенія, а щемъ споманемъ само това едно. Зачтото никакъ не може ся подвои чловѣкъ въ